

Неділя 10 листопада, 2024

ТЕМА — ВІД АДАМА ДО ЗАНЕПАЛОЇ ЛЮДИНИ

ЗОЛОТИЙ ТЕКСТ: 1-е до коринтян 15 : 53

“Мусить бо тлінне оце зодягнутись в нетління, а смертне оце зодягтися в безсмертя.”

ВІДПОВІДНЕ ЧИТАННЯ: Ісая 60 : 1-3

2-е до коринтян 4 : 3-6

1. Уставай, світися, бо прийшло твоє світло, а слава Господня над тобою засяяла!
 2. Бо темрява землю вкриває, а морок народи, та сяє Господь над тобою, і слава Його над тобою з'являється!
 3. І підуть народи за світлом твоїм, а царі за ясністю сйива твого.
 3. Коли ж наша Євангелія й закрита, то закрита для тих, хто гине,
 4. для невіруючих, яким бог цього віку засліпив розум, щоб для них не засяяло світло Євангелії слави Христа, а Він образ Божий.
 5. Бо ми не себе самих проповідуємо, але Христа Ісуса, Господа, ми ж самі раби ваші ради Ісуса.
 6. Бо Бог, що звелів був світлу засяяти з темряви, у серцях наших засяяв, щоб просвітити нам знання слави Божої в Особі Христовій.
-

УРОК ПРОПОВІДЬ

З БІБЛІЇ

1. Буття 1 : 1, 26-28, 31

1. 1. На початку Бог створив Небо та землю.

26. І сказав Бог: Створімо людину за образом Нашим, за подобою Нашою, і хай панують над морською рибою, і над птаством небесним, і над худобою, і над усею землею, і над усім плазуючим, що плазує по землі.

27. І Бог на Свій образ людину створив, на образ Божий її Він створив, як чоловіка та жінку створив їх.

28. І поблагословив їх Бог, і сказав Бог до них: Плодіться й розмножуйтеся, і наповнюйте землю, оволодійте нею, і пануйте над морськими рибами, і над птаством небесним, і над кожним плазуючим живим на землі!

31. І побачив Бог усе, що вчинив. І ото, вельми добре воно!

2. Буття 2 : 1, 6, 7

1. І були скінчені небо й земля, і все воїнство їхнє.

6. І пара з землі підіймалась, і напувала всю землю.

7. І створив Господь Бог людину з пороку земного. І дихання життя вдихнув у ніздрі її, і стала людина живою душею.

3. Від Матвія 8 : 5-10, 13

5. А коли Він до Капернауму ввійшов, то до Нього наблизився сотник, та й благати зачав Його,

6. кажучи: Господи, мій слуга лежить удома розслаблений, і тяжко страждає.

7. Він говорить йому: Я прийду й уздоровлю його.

8. А сотник Йому відповів: Недостойний я, Господи, щоб зайшов Ти під стріху мою... Та промов тільки слово, і видужає мій слуга!

9. Бо й я людина підвладна, і вояків під собою я маю; і одному кажу: піди то йде він, а тому: прийди і приходить, або рабові своєму: зроби те і він зробить.

10. Почувши таке, Ісус здивувався, і промовив до тих, хто йшов услід за Ним: Поправді кажу вам: навіть серед Ізраїля Я не знайшов був такої великої віри!

13. І сказав Ісус сотникові: Іди, і як повірив ти, нехай так тобі й станеться! І тієї ж години одужав слуга його.

4. Від Івана 9 : 1-7

1. А коли Він проходив, побачив чоловіка, що сліпим був з народження.
2. І спитали Його учні Його, говорячи: Учителю, хто згрішив: чи він сам, чи батьки його, що сліпим він родився?
3. Ісус відповів: Не згрішив ані він, ні батьки його, а щоб діла Божі з'явилися на ньому.
4. Ми мусимо виконувати діла Того, Хто послав Мене, аж поки є день. Надходить он ніч, коли жаден нічого не зможе виконувати.
5. Доки Я в світі, Я Світло для світу.
6. Промовивши це, Він сплюнув на землю, і з слини грязиво зробив, і очі сліпому помазав грязивом,
7. і до нього промовив: Піди, умийся в ставку Сілоам визначає це Посланий. Тож пішов той і вмився, і вернувся видющим...

5. Від Івана 17 : 1-3, 9, 10, 22, 23

1. По мові оцій Ісус очі Свої звів до неба й промовив: Прийшла, Отче, година, прослав Сина Свого, щоб і Син Твій прославив Тебе,
2. бо Ти дав Йому владу над тілом усяким, щоб Він дав життя вічне всім їм, яких дав Ти Йому.
3. Життя ж вічне це те, щоб пізнали Тебе, єдиного Бога правдивого, та Ісуса Христа, що послав Ти Його.
9. Я благаю за них. Не за світ Я благаю, а за тих, кого дав Ти Мені, Твої бо вони!
10. Усе бо Моє то Твоє, а Твоє то Моє, і прославивсь Я в них.
22. А ту славу, що дав Ти Мені, Я їм передав, щоб єдине були, як єдине і Ми.
23. Я у них, а Ти у Мені, щоб були досконалі в одно, і щоб пізнав світ, що послав Мене Ти, і що їх полюбив Ти, як Мене полюбив.

6. До римлян 6 : 12-14

12. Тож нехай не панує гріх у смертельному вашому тілі, щоб вам слухатись його пожадлиостей,
 13. і не віддавайте частин тіл своїх гріхові за знаряддя неправедности, але віддавайте себе Богові, як оживих із мертвих, а тіла ваші Богові за знаряддя праведности.
 14. Бо хай гріх не панує над вами, ви бо не під Законом, а під благодаттю.
-

7. До римлян 8 : 1, 2, 12-17

1. Тож немає тепер жадного осуду тим, хто ходить у Христі Ісусі не за тілом, а за духом,
2. бо закон духа життя в Христі Ісусі визволив мене від закону гріха й смерті.
12. Тому то, браття, ми не боржники тіла, щоб жити за тілом;
13. бо коли живете за тілом, то маєте вмерти, а коли духом умиротворяєте тілесні вчинки, то будете жити.
14. Бо всі, хто водиться Духом Божим, вони сини Божі;
15. бо не взяли ви духа неволі знов на страх, але взяли ви Духа синівства, що через Нього кличемо: Авва, Отче!
16. Сам Цей Дух свідчить разом із духом нашим, що ми діти Божі.
17. А коли діти, то й спадкоємці, спадкоємці ж Божі, а співспадкоємці Христові.

8. 1-е до коринтян 15 : 22

22. Бо так, як в Адамі вмирають усі, так само в Христі всі оживуть,

9. До римлян 12 : 1, 2

1. Тож благаю вас, браття, через Боже милосердя, повіддавайте ваші тіла на жертву живу, святу, приємну Богові, як розумну службу вашу,
2. і не стосуйтесь до віку цього, але перемініться відновою вашого розуму, щоб пізнати вам, що то є воля Божа, добро, приємність та досконалість.

**Із Підручника Цілителя "НАУКА та ЗДОРОВ'Я" написанного Християнською
Цілительницею та Пророчицею Мері Бекер Едді**

1. 63 : 5-11

У Науці людина є нащадком Духа. Прекрасне, добре й чисте — ось її прародичі. Її початок не у тваринному інстинкті, як початок смертних, і вона не проходить через матеріальні стани, перш ніж досягти мудрості. Дух — її первісне й кінцеве джерело буття; Бог — її Батько, а Життя — закон її існування.

2. 492 : 3-11

Для того, щоби правильно міркувати, слід мати в думках тільки одне — духовне існування. У дійсності немає іншого існування, тому що Життя не може бути поєднане з тим, що йому не подібне, зі смертністю.

Розум один і він є все

Буття є святість, гармонія й безсмертя. Уже доведено, що навіть обмежене знання цього факту піднімає фізичний і моральний рівень смертних, подовжує їхнє життя, очищає й підносить характер людини.

3. 516 : 24-29

Ідеальні чоловік і жінка

Буття 1:27. І створив Бог на свій образ людину, на образ Божий її Він створив; як чоловіка та жінку створив їх. Ця вкрай важлива думка повторюється, щоби підкреслити, що Бог створив людину на образ Свій, щоби відображувати божественний Дух.

4. 517 : 7-10, 25-4

Невід'ємне право людини

Буття 1:28. І благословив їх Бог, і сказав їм Бог: Плодіться й розмножуйтеся, і наповнюйте землю, оволодійте нею, і пануйте над рибами морськими, і над птахами небесними, і над кожним плазуючим живим на землі.

Божественна Любов благословляє свої власні ідеї і змушує їх множитися, — щоби проявляти Господню силу. Людина не створена, щоб у поті чола орати землю. Вона народжена з правом — володарювати, а не бути підневільним. Людина — володар вірування на землі і в небі — а сама підкоряється тільки своєму Творцеві. Така є Наука буття.

5. 521 : 21-523:1

Історія помилки

Буття 2:6. І пара піднімалася із землі й напувала всю землю. Наука й істина божественного створіння були представлені у вже розглянутих вище віршах, а тепер буде представлений протилежний — помилковий матеріальний погляд на творіння. Другий розділ «Буття» містить виклад цього матеріального погляду на Бога і всесвіт, виклад, що є прямо протилежним науковій істині попереднього оповідання. Якби історія омани, або матерії, була дійсна, вона усунула б всемогутність Духа; але це сфальсифікована історія, на відміну від дійсної.

Два різних оповідання

Науковість першого оповідання доводить хибність другого. Якщо одне істинне, то інше помилкове, тому що вони протилежні. Перше оповідання визнає всю могутність і всю владу за Богом і наділяє людину досконалістю й силою від Бога. У другому оповіданні людина мінлива і смертна — вона відпала від Божества, і рухається своїм власним

шляхом. Наука роз'ясняє, що існування окремо від Божества, неможливе.

Це друге оповідання правильно зображує історію омани в її зовнішніх проявах, названих життям і розумом, котрі перебувають у матерії. Воно описує пантеїзм, який протистоїть вищій владі божественного Духа; але цей стан речей оголошується тимчасовим, а людина смертною — порохом, що вертається до пороху.

Помилкове зображення

У цій неправильній теорії матерія займає місце Духа. Матерія представлена як животворящий принцип усієї землі. Відносно Духа ж кажуть, що він уходить у матерію для того, щоби створити людину. Але Господь настільки гаряче засуджує людину, котра не перебуває в Його образі і в подобі Духа, що переконує розум, і відповідно до одкровення, визнає це матеріальне творіння фальшивим.

Гіпотетична протилежність

Ця остання частина другого розділу «Буття», що зображує уявне співробітництво Духа з матерією в побудові всесвіту, заснована на декількох помилкових гіпотезах, тому що безпосередньо перед цим Св. Писання заявляє, що справи Божі вже завершені. Хіба Життя, Істина й Любов створюють смерть, оману й ненависть? Чи засуджує Творець Своє власне творіння? Чи змінюється або кається непогрішний Принцип божественного закону? Ні, цього не може бути.

6. 470 : 18-20

Первинною нормою досконалості були Бог і людина. Хіба Бог понизив Їм же встановлений стандарт, хіба людина принижена?

7. 338 : 27-32

Ієгова оголосив землю проклятою; й із цієї землі, або матерії, народився Адам, незважаючи на те, що Бог благословив землю «заради людини». Із цього слідує, що Адам не був тою ідеальною людиною, заради якої земля одержала благословення. Ідеальна людина була проявлена у свій час і була відома як Христос Ісус.

8. 171 : 4-11

Знову знайдений рай

Через розпізнання духовної протилежності матеріальному, — а саме, через Христа — шлях Істини, людина знову відкриє ключем божественної Науки браму раю, закриту людськими віруваннями, і побачить себе не занепакою, а праведною, чистою і вільною, не маючою потреби в гороскопах і в прогнозах погоди, щоби довідатися про перспективи свого життя, не маючою потреби у вивченні френології, щоби довідатися наскільки вона є людиною.

9. 476 : 21-22, 28-32**Нетлінна тотожність**

Пізнай це, о, смертний, і ревно шукай духовний статус людини, що перебуває поза всякою матеріальною особистістю. Пам'ятай, що Св. Писання говорить про смертну людину: «Дні людини, як трава, як квітка польова, так і він цвіте. Дмухне над ним вітер, і немає його, і місце вже не впізнає його».

Царство Боже усередині нас

Говорячи про дітей Божих, а не про дітей людських, Ісус сказав: «Царство Боже усередині вас», тобто Істина й Любов царюють у дійсній людині, — показуючи, що людина, як образ Божий, не принижена, а вічна.

10. 557 : 24-27

...релігія, дана одкровенням, проголошує Науку Розуму і його створень, що узгоджується з першим розділом Старого Завіту, коли Бог, Розум, сказав — і зробилося так.

АМІНЬ! АМІНЬ! та АМІНЬ!
